

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 11Cpr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117208164
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Valkovič
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4117208164.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom JUDr. Vlastimilom Valkovičom v právnej veci žalobcu: G.. U. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX M., A. XXXX/XX, proti žalovanému: PARAPERTOL, a.s. , IČO 36 526 606, so sídlom Štefánikova 15, 949 01 Nitra, o určenie povinnosti vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia a zaplatenia mzdy vo výške 9802,03 eur , takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu na povinnosť vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia žalobcu **z a m i e t a** .
- II. Súd žalobu o zaplatenie mzdy žalobcovi za obdobie od 1.8.1996 do 1.3.1998 v sume 9.802,03 eur **z a m i e t a** .
- III. Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 15.3.2017 na Okresný súd v Nitre žalobu na povinnosť vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia, v ktorom sumu 103.470,-Sk vyplatenú žalobcovi vo výplatnom termíne marec 1998 prerozdelí do obdobia od 1.4.1996 do 31.3.1998, na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 a na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 5.5.1997, pričom zmenil tento žalobný petit dňa 16.9.2017, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu 21.9.2017 a to tak, že žalovaný je povinný vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia, v ktorom uvedenú sumu prerozdelí do obdobia od 1.2.1996 do 31.3.1998 a tento opravný list zašle žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň dňa 1.3.2018 doručil návrh na rozšírenie žalobného návrhu, ktorým sa domáhal, aby mu žalovaný zaplatil ušľú mzdu za obdobie od 1.8.1996 do 1.3.1998 v sume 13.236,60 eur vrátane 10% ročného úroku z omeškania počnúc dňom 1.4.1998 do zaplatenia, ktorý návrh odôvodnil tým, že od mesiaca september 1996 na základe pracovnej zmluvy on očakával, že žalovaný mu bude priebežne vyplácať aj pohyblivú zložku mzdy na základe uvedených dohôd o zmene pracovnej zmluvy a niekoľkokrát žiadal Ing. Q. W., aby vyhodnotil objem zrealizovaného obchodu ním zabezpečeným od 1.8.1996, keďže len z toho sa dala určiť táto pohyblivá zložka mzdy jemu pripadajúca. Koncom roku 1997 mu G.. Q. W. oznámil, že z účtovných dokladov mu prináleží celková odmena v sume 300.000,-Sk, od ktorej mu bude odčítaný jeho účtovný dlh, ktorý musia upresniť a túto skutočnosť Ing. W. oznámil Ing. O. , on následne vyhodnotil jeho záznamy sprostredkovaných obchodov, z ktorých vyplynulo, že mu pripadala za obdobie od 1.8.1996 do 25.3.1998 pohyblivá zložka mzdy v sume 398.766,- Sk čo oznámil Ing. W.. Jeho nároky na pohyblivú zložku mzdy žalovaný vôbec nezrealizoval, keďže do jeho výplaty v mesiaci marec 1998 nedal pohyblivú zložku mzdy v sume 398.766,-Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 v zmysle dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 a 5.5.1997 , ale dal do tejto výplaty len tzv. jednorazovú odmenu v sume 103.470,-Sk za obdobie od 1.2.1996 do 31.3.1998. Zároveň uviedol, že jeho oprávnený a vyčíslený nárok voči žalovanému na pohyblivú zložku mzdy vo výške 398.766,-Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 je premlčaný. Ak by mu žalovaný priebežne

každý kalendárny mesiac od 1.2.1996 do 31.3.1998 vyplácal po častiach z odmeny 103.470,-Sk tak by z tejto sumy odviezol na jeho dôchodkové zabezpečenie vyššiu sumu ako ju odviezol tým, že túto odmenu 103.470,-Sk dal ako celok do jediného výplatného termínu v marci 1998, z ktorého sa len malá časť odviezla na jeho dôchodkové zabezpečenie. Čo sa týka žalobného návrhu na zaplatenie ušlej mzdy v sume 13.236,60 eur, tento nárok odôvodnil tým, že táto pohyblivá zložka mzdy mu prináležala za obdobie od 1.8.1996 do 1.3.1998 a táto mu do dnešného dňa nebola vyplatená, aj keď táto povinnosť vyplývala zamestnávateľovi z platných ustanovení Zákonníka práce.

V písomnom podaní zo dňa 15.3.2021 na čl. 179 uviedol, že uvedeným žalobným petitom sa dožaduje, aby súd uložil žalovanému povinnosť vystaviť opravný list jeho dôchodkového zabezpečenia a ide teda o žalobu na plnenie a zároveň zdôrazňuje, že žalovaný do dnešného dňa mu neoznámil aké sumy zo mzdy odviezol za neho do sociálnej poisťovne. Poukázal na skutočnosť, že údaje v liste dôchodkového zabezpečenia nie sú žiadosťou zamestnanca o vydanie potvrdenia o zamestnaní podľa § 60 ods. 2 Zákona č. 65/65 Zb. a nie je to ani pracovný posudok, v ktorom sa uvádzajú údaje o plnení pracovných povinností zamestnanca. Na základe uvedeného na údaje uvedené v liste dôchodkového zabezpečenia sa nevzťahuje Zákonník práce, teda ani ustanovenie § 60 ods. 4 Zákonníka práce, keďže tieto údaje mu zamestnávateľ ako žalovaný nezaslal a nemohol zaslať, keďže údaje uvedené v liste dôchodkového zabezpečenia vyplývajú zo Zákona č. 274 /1994 Zb. o sociálnej poisťovni. Dňa 7.5.2021 žalovaný uviedol, že navrhuje pripustiť zmenu žaloby vo výroku č. 1 a to tak, že žalovaný je povinný vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia žalobcu, v ktorom sumu 443.579, 96,-Sk (14.724, 15 eur) prerozdeliť do obdobia od 1.8.1996 do 31.3.1998 a tento opravný list zašle žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zmenený návrh odôvodnil tým, že žalovaný mu okrem odmeny v sume 103.470,-Sk vyplatenej v marcovej výplati 1998 po jeho žiadosti zo dňa 22.04.1998 doplatil v dvoch splátkach z 04.05.1998 a z 09.06.1998 sumy 9312,- Sk a 35.503,- Sk, teda spolu 44.814,-Sk, ktoré neboli zahrnuté do jeho listu dôchodkového zabezpečenia. Keďže má za to, že jeho nárok na odmenu (pohyblivá zložka mzdy) v sume 9.802,03 eur a už vyplatená suma 3.434,57 eur a suma 1487,55 eur celkovo 14.724,15 eur je dôvodný, požaduje uviesť túto sumu do opravného listu dôchodkového zabezpečenia.

Žalobca v záverečnej reči dňa 18.5.2021 uviedol, že trvá na svojej žalobe a on doložil listinnými dôkazmi, že žalovaný mu bránil podať žaloby. Zároveň popretie vyjadrenia p. O. o tom, že sa vyjadril, že p. W. sa ku nemu správal ako hovädo, na tomto trvá a v prípade, že to bude napadnuté nejakým spôsobom, či už v trestnom konaní, on bude žiadať, aby bol vykonaný test na detektor lži. Tým, že sú popreté jeho skutkové tvrdenia, to nie je pravda, lebo voči žalobe neboli podané námietky, čo sa týka odmeny. On pre tento účel, že p. W. sa takto správal žiadal, aby bol predvolaný a vypočutý ako svedok. Námietka premlčania vznesená žalovaným nie je opodstatnená a tento jeho nárok je podložený aj uznesením krajského súdu. V prípade, žeby to bola pravda, žeby súd mal za to, že jeho návrh nie je dôvodný, by toto uznesenie potvrdilo čo tvrdí on, že jeho nárok považuje za dôvodný.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.6.2017 na čl. 44 uviedol, že žiada predmetný návrh ohľadne vystavenia opravného listu dôchodkového zabezpečenia zamietnuť, nakoľko majú za to, že splnením požiadavky žalobcu na vystavenie opravného listu dôchodkového zabezpečenia, v ktorom by sa suma 103.470,-Sk vyplatená žalobcovi vo výplatnom termíne marec 1998 mala prerozdeliť do žalovaného obdobia by porušili zákon 274/94 Z.z. Zároveň žalovaný navrhol na pojednávaní dňa 6.9.2018 žalobu ohľadne zaplatenia mzdy zamietnuť a to z dôvodu, že o tomto zákonom nároku žalobcu už bolo rozhodnuté Okresným súdom v Nitre pod sp. zn. 25C/157/98, ktoré sa dokonca skončilo až zamietnutím dovolania žalobcu a o tomto nároku sa z časti rozhodovalo aj rozsudkom OS Nitra, sp. zn. 16C/78/01, kedy Krajský súd v Nitre potvrdil zamietnutie žaloby v tejto veci, pričom zároveň znášajú aj námietku premlčania tohto nároku.

Žalovaný v záverečnej reči dňa 18.5.2021 uviedol, že žiadajú, aby súd žalobu zamietol, nakoľko žalovaný mal k dispozícii všetky doklady, aby mohol podať žalobu v riadnej lehote, mohol kedykoľvek svoje právo uplatňovať a zároveň podávajú námietku premlčania vrámci zákona, nakoľko sa jedná o rok 1998 a doklady, ktoré žalovaný dokladal boli niekde prepočítavané a iné súdy mu žaloby zamietli.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 1.2.1996 pracovnú zmluvu, kde deň nástupu do práce bol stanovený 1.2.1996, druh práce bol referent odbytu a miestom výkonu práce Mesto Humenné, pričom pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú a to do doby ukončenia súdneho sporu o trvanie pracovného pomeru, pričom mzdové dojednanie bolo dohodnuté na sumu 9000,-Sk ako základná mesačná mzda. Z dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 vyplýva, že došlo touto dohodou k zmene pracovnej zmluvy s účinnosťou od 1.8.1996, kedy sa zmenili dohodou mzdové podmienky a to tak, že základná mzda bola vo výške 2700,-Sk plus 5% z objemu z realizovaného obchodu zabezpečeného pracovníkom a dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 5.5.1997 sa zmenila pracovná zmluva s účinnosťou od 1.5.1997 ohľadne mzdových podmienok tak, že tieto sa zmenili na mzdu 10.000,-Sk plus jedno percento z objemu predaného tovaru zabezpečeného pracovníkom.

Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru na čl. 9 vyplýva, že zamestnávateľ PARAMO SLOVAKIA, a.s. a zamestnanec - žalobca uzatvorili dohodu o rozviazaní pracovného pomeru ku dňu 31.3.1998 a to z dôvodu uvedeného v § 46 ods. 1 písm. c Zákonníka práce.

Z vyhodnotenia odmeny zo dňa 31.3.1998 vyplýva, že žalobca ako aj zamestnávateľ PARAMO SLOVAKIA, a.s. vyhodnotili výšku odmeny na základe účtovnej evidencie o realizácii predaja v daných obdobiach a zhodli sa na tom, že pracovníkovi náleží odmena k základnej mzde za obdobie od 1.3.1996 do 31.3.1998 vo výške 103.470,-Sk a bude vyplatená pracovníkovi vo výplatnom termíne mzdy za marec 1998 a zamestnávateľ je oprávnený z výplaty z tejto mzdy zraziť pohľadávky vo výške 103.470,-Sk, ktoré má zamestnávateľ voči zamestnancovi.

Zo žiadosti o doplatenie mzdy, ktorú adresoval žalobca žalovanému dňa 22.4.1998 z bodu 2 vyplýva, že dňa 6.4.1998 doručil žalovaný žalobcovi opravný mzdový list, a žalobca namieta spôsob výpočtu mzdy brutto.

4. Z rozsudku Okresného súdu v Nitre sp.zn. 16C/78/01-154 zo dňa 20.1.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/67/2004-182 vyplýva, že predmetom konania bola žaloba o zaplatenie mzdy vo výške 103.470,- Sk s 22% úrokom z omeškania od 1.4.1998 do zaplatenia z dôvodu že podľa pracovnej zmluvy mali dojednanú percentuálnu odmenu z dojednaného obchodu, resp. predaného tovaru sprostredkovaného pracovníkom. Išlo o pohyblivú zložku mzdy od 1.8.1996 do 31.03.1998. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.1.2005.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 12C/100/98 zo dňa 12.10.2000 v spojení s rozsudkom KS Nitra, č.k. 8Co/133/01 - 129 súd návrh navrhovateľa zamietol, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.11.2001 a návrhom sa žalobca domáhal, aby súd určil, že dohoda o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.3.1998 medzi ním a odporcom je neplatná. Odstúpení od dohody v rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.3.1998 medzi navrhovateľom a odporcom písomným prejavom navrhovateľa zo dňa 18.4.1998 je platné a , že jeho pracovný pomer u odporcu trvá nepretržite od 1.2.1996 a zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu k náhrade ušlej mzdy vo výške priemerného mesačného platu 14.000,-Sk od 1.4.1998 až do termínu , kedy mu bude umožnený výkon práce s 22% ročným úrokom z omeškania.

Uznesením Okresného súdu v Nitre , sp. zn. 25C /157/1998 zo dňa 4.7.2003 súd konanie zastavil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.6.2003 a týmto návrhom sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia mzdy vo výške 70.000,-Sk brutto s 22% úrokom z omeškania od 1.5.1997 do zaplatenia z dôvodu, že prostredníctvom neho bol zabezpečený obchod navrhovateľa s VŠZ - nákup Košice, keď podľa pracovnej zmluvy mali dojednanú percentuálnu odmenu z dojednaného obchodu, resp. predaného tovaru predaného pracovníkom. Od odporcu ďalej požadoval zaplatenie cestovných náhrad vo výške 170.998,-Sk za obdobie od 1.8.1997 do 4.3.1998 spolu s diétami a stravným v sume 10.000,-Sk za obdobie od 1.8.1997 do 31.3.1998, teda spolu 180.998,-Sk s 22% úrokom z omeškania od 1.11.1997 do zaplatenia. Tiež požadoval 22% úrok z omeškania z už vyplatenej odmeny 103.470,- Sk počnúc dňom 1.11.1997 vo výške 10.778,-Sk.

5. Podľa § 252a odsek 1 Zákonníka práce č. 311/2002 Z. z. ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovno-právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01. 07. 2003, ak nie je ďalej ustanovené inak. Vznik pracovno-právnych vzťahov, ako aj nároky, ktoré z nich vznikli pred 01. 07. 2003 sa posudzujú podľa predpisov platných do 30. 06. 2003.

Podľa § 111 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., zamestnancom prislúcha za vykonanú prácu mzda.

Podľa § 111 odsek 2 citovaného zákona, mzdou sa rozumie tarifná mzda (základná mzda, mzdová tarifa), mzdové príplatky a ostatné mzdové zložky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách.

Podľa § 119 odsek 1 citovaného zákona, mzda a náhrada mzdy je splatná pozadu za mesačné obdobie, pokiaľ v podnikovej kolektívnej zmluve alebo pracovnej zmluve nebolo dohodnuté iné obdobie, a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. V podnikovej kolektívnej zmluve alebo pracovnej zmluve možno tiež dohodnúť, že sa niektoré zložky s výnimkou zaručenej mzdy vyplatia v neskoršom výplatnom termíne, najneskôr však v dobe troch mesiacov po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytujú. Mzda aj náhrada mzdy sa vypláca vo výplatných termínoch určených podľa zásad ustanovených Vyhláškou Ministerstva financií SR vydanou po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR.

Podľa § 240 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., právny úkon (pracovná zmluva, výpoveď, dohoda o náhrade škody a pod.) je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku týchto práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa odseku 2 citovaného §-u, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chce účastník prejavíť. Pre písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať alebo písať, treba úradnú zápisnicu alebo zápisnicu opatrenú potvrdením dvoch súčasne prítomných funkcionárov príslušného odborového orgánu o tom, že právny úkon zodpovedá prejavenej vôli.

Podľa odseku 3 citovaného §-u, prejav vôle treba vykladať tak, aby so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá pravidlám slušnosti a občianskeho spolužitia.

Podľa § 242 odsek 1 citovaného §-u neplatný je právny úkon: a/ ktorý sa svojím obsahom alebo účelom prieči zákonu alebo sa obchádza, alebo inak prieči záujmom spoločnosti, b/ ktorý sa nerobil slobodne, vážne, určite alebo zrozumiteľne, c/ ktorým sa zamestnanec vopred vzdá svojich práv.

Podľa § 244 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., zmluva (dohoda) dojednaná podľa príslušných ustanovení pracovno-právnych predpisov je uzavretá, len čo sa účastníci dohodli na jeho obsahu.

Podľa § 261 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., nárok sa premĺči, ak sa neuplatnil na súde v lehote v tomto zákonníku ustanovenej. Na premĺčanie sa prihliadne len, ak sa ten, voči ktorému sa nárok uplatňuje, premĺčania dovoľá; v takom prípade nemožno premĺčaný nárok účastníkovi, ktorý si ho uplatňuje, priznať. Podľa § 262 odsek 1 citovaného zákona, lehota začína plynúť odo dňa, keď sa mohlo právo uplatniť po prvý raz.

Podľa § 263 odsek 1 citovaného zákona, ak nie je v tomto zákonníku ustanovené inak, je lehota na uplatnenie peňažných nárokov 3 roky.

Podľa § 60 odsek 2 zákona č. 65/1965 Zb., pri skončení pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi, prípadne inému zamestnávateľovi na jeho žiadosť potvrdenie o zamestnaní a uviesť v ňom najmä dobu jeho trvania, skutočnosti rozhodné pre posúdenie o nároku na dovolenku na zotavenie, záväzky zamestnanca voči zamestnávateľovi a či, v akej výške, v akom poradí a v čí prospech sa vykonajú zo zamestnancovej mzdy zrážky, ako aj ďalšie skutočnosti ustanovené právnym predpisom. Podľa odseku 4 citovaného §-u, ak zamestnanec s obsahom pracovného posudku alebo potvrdenia o zamestnaní nesúhlasí, môže sa domáhať v lehote troch mesiacov odo dňa, keď sa o ich obsahu dozvedel na súde, aby sa zamestnávateľovi uložilo primerane ich upraviť.

Ustanovenie § 60 odsek 4 Zákonníka práce platného v rozhodnom čase umožňuje zamestnancovi domáhať sa na súde primeranej úpravy nesprávneho potvrdenia o zamestnaní v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy sa o obsahu takéhoto potvrdenia dozvedel. Uvedená 3-mesačná lehota je lehotou prekluzívnou (prepadnou), v ktorej márnym uplynutím dochádza k zániku práva domáhať sa podľa § 60 odsek 4 Zákonníka práce primeranej úpravy nesprávneho potvrdenia o zamestnaní. Ak bolo právo uplatnené po uplynutí stanovenej lehoty, súd prihliadne k zániku práva, i keď to účastník nenamieta. K riadnemu uplatneniu práva na primeranú úpravu potvrdenia o zamestnaní je potrebné, aby účastník uplatnil svoje právo v zákonom stanovenej lehote žalobou na súde, príp. vzájomným návrhom. Uplatnenie práva obyčajnou námietkou proti obsahu potvrdenia o zamestnaní vyjadrením nesúhlasu s postupom zamestnávateľa v rámci iného sporu nemá na beh premĺčacej lehoty žiaden vplyv.

6. Pojem „ mzda „ je v zákonníku práce vymedzený všeobecne, pričom mzdou sa rozumie všetky plnenia poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za vykonanú prácu a to nie len peňažného charakteru ale aj v podobe naturálnej mzdy ako vecné plnenie peňažnej hodnoty. Bližšiu definíciu

mzdy zákonník práce neupravuje so zámerom nepredurčovať štruktúru mzdy, ktorej dohodnutie je v kompetencii zmluvných strán pri individuálnom alebo kolektívnom vyjednávaní. Rozhodujúca je vždy väzba príslušného plnenia na vykonávanú prácu, pričom môže ísť o priamu väzbu na čas výkonu práce alebo podmienky výkonu práce ale aj o nepriamu väzbu na hodnotenie dosiahnutých kvalitatívnych alebo kvantitatívnych výsledkov práce samotného zamestnanca alebo kolektívu zamestnancov. Vrámcami mzdových podmienok by preto malo byť dohodnuté len poskytovanie takých plnení, ktoré majú takéto neklamné pojmové znaky mzdy : výnimkou je dojednanie priaznivejšej výšky náhrady za čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti mimo pracoviska, ktorá ako osobitné plnenie nie je mzdou ale súvisí s očakávaným výkonom práce. Zamestnancovi musí byť mzda vyplatená najneskôr dokonca nasledujúceho kalendárneho mesiaca s výnimkou ak sa v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve dohodol iný výplatný termín. Je teda možné dohodnúť aj kratšie ako mesačné obdobie výplaty, napríklad / týždňové / . Na základe možnosti dohodnúť iné časové obdobie splatnosti mzdy ako nasledujúci mesiac je možné dohodnúť napríklad kratšie alebo dlhšie obdobie splatnosti časti mzdy alebo niektorej zložky mzdy na neskoršie obdobie.

7. Vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal potom súd žalobu žalobcu o povinnosť vystaviť list dôchodkového zabezpečenia za preukázanú. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9CoPr/3/2019 ako aj v zmysle upresnenia žalobného návrhu žalobcu zo dňa 7.5.2021 súd posúdil, že predmetná žaloba žalobcu je žalobou na plnenie a nie určovacou žalobou, kde by mal žalobca povinnosť preukazovať v konaní naliehavý právny záujem. V tomto prípade však lehota 3 mesiacov na uplatnenie žalobného návrhu zamestnanca - žalobcu je hmotnoprávnou prekluzívnou lehotou, plynúca odo dňa, keď sa zamestnanec dozvedel o jej obsahu. Z vyjadrení žalobcu na č.l.222, ktoré vykonal na pojednávaní dňa 18.5.2021 je jednoznačné, nakoľko to tvrdí sám žalobca, že dňa 25.01.2010 a 11.01.2011 oznamoval žalobcovi skutočnosti ohľadne opravného listu dôchodkového zabezpečenia a teda dožadoval sa nápravy, teda vedel o týchto skutočnostiach už v čase ukončenia pracovného pomeru dohodou t.j. dňom 31.3.1998 (čo preukazuje aj list žalobcu žalovanému dňa 22.4.1998 na č.l. 184) a teda prekluzívna lehota na uplatnenie jeho nároku na súdu uplynula dňom 30.6.1998 a to z dôvodu, že žalobca pri ukončení pracovného pomeru sa mal domáhať úpravy - doplnenia údajov, ktoré mu boli nejasné alebo tam chýbali napr. z hľadiska sociálneho zabezpečenia alebo dôchodkového zabezpečenia. Pokiaľ žalobca v písomnom vyjadrení na č.l.179-180 uviedol, že list dôchodkového zamestnania nepredstavuje potvrdenia o zamestnaní podľa § 60 ods.2 Zákonníka práce, súd poukazuje na to, že toto ustanovenie uvádza okrem povinnosti vydať potvrdenie o zamestnaní povinnosť vydať potvrdenie aj o ďalších skutočnostiach ustanovených právnymi predpismi, čo je prípad, ktorý je predmetom žalobného návrhu. Vzhľadom k tomu, že žalobca si žalobný návrh neuplatnil v zákonnej trojmesečnej prekluzívnej lehote, súd jeho žalobu o povinnosť žalovaného vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia zamietol.

8. Čo sa týka druhého uplatneného žalobného návrhu t.j. rozhodnúť o žalobe na zaplatenie sumy 9.802,03 eur, ktorá suma predstavuje odmenu - pohyblivú zložku mzdy za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998, súd sa musel prednostne vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania za strany žalovaného a to aj s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn.9CoPr/3/2019-131 bod 26 odôvodnenia, ktorý uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom, pričom prednostne sa vysporiada so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Tu súd poukazuje na skutočnosť, že to bol práve žalobca, ktorý v pôvodnej žalobe podanej dňa 15.3.2017 na Okresný súd v Nitre na č.l. 4 žaloby uviedol, že jeho oprávnený a vyčíslený nárok voči žalovanému na pohyblivú zložku mzdy vo výške 398.766,- Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 je premlčaný. Napriek tomuto konštatovaniu podal návrh na rozšírenie žalobného návrhu dňa 2.3.2018 o zaplatenie mzdy vo výške 13.236,60 eur, kde konštatoval, že žalovaný sa vyjadril, že jeho nárok je premlčaný, avšak odvolal sa na to, že aj s odstupom 20 rokov v rámci dobrých mravov v súlade so zásadami dobrého občianskeho spolužitia má za to, že túto jemu prináležiacu pohyblivú zložku mzdy žalovaný dodatočne vyplatí. Žalobca však vôbec nezdôvodnil, že v čom porušil žalovaný dobré mravy resp. prečo žalobca nekonal v súlade s dobrými mravmi, iba paušálne túto skutočnosť uviedol. Neskôr argumentoval, že až po tom ako žalovaný nespochybnil vo vyjadrení zo dňa 27.06.2017 jeho nárok na odmenu mohol reálne uplatniť tento nárok dňa 01.03.2018 a preto dňa 01.03.2018 podal návrh na rozšírenie žalobného návrhu zo dňa 10.03.2017. Súd konštatuje, že keďže žalovaný sa nedopustil žiadneho konania, ktorým by bránil žalobcovi získať potrebné informácie k uplatneniu nároku, čo ani žalobca neuvádzal, a neboli tu zistené ani konania, ktoré by súd mohol zhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorým by mal žalovaný ovplyvniť možnosť si uplatniť svoj nárok zo strany žalobcu,

je zrejmé, že takáto vznesená námietka premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi a žalobca mal možnosť podať žalobu v premlčacej dobe t.j. v období od 1.4.1998 do 1.4.2001, čo nevykonal a preto sa jeho právo v zákonnej trojročnej lehote premlčalo. Žalobca mal takúto možnosť žalovať predmetný nárok aj v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre sp.zn. 16C 78/01 a túto možnosť nevyužil, resp. v tomto konaní súd jednoznačne uviedol, že predmetná uzatvorená dohoda ohľadne vysporiadania vzájomných nárokov je absolútne platná a uzatvorením dohody medzi účastníkmi došlo dňa 31.3.1998 k vyriešeniu vzájomných sporných nárokov v takom rozsahu, ako sú v dohode špecifikované. Vzhľadom k tomu, že uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie mzdy vo výške 9.802,03 je premlčaný, súd jeho žalobu zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako strane úspešnej vo veci nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

1. Žalobca podal dňa 15.3.2017 na Okresný súd v Nitre žalobu na povinnosť vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia, v ktorom sumu 103.470,-Sk vyplatenú žalobcovi vo výplatnom termíne marec 1998 prerozdelí do obdobia od 1.4.1996 do 31.3.1998, na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 a na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 5.5.1997, pričom zmenil tento žalobný petít dňa 16.9.2017, ktorý bol doručený tunajšiemu súdu 21.9.2017 a to tak, že žalovaný je povinný vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia, v ktorom uvedenú sumu prerozdelí do obdobia od 1.2.1996 do 31.3.1998 a tento opravný list zašle žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň dňa 1.3.2018 doručil návrh na rozšírenie žalobného návrhu, ktorým sa domáhal, aby mu žalovaný zaplatil ušlú mzdu za obdobie od 1.8.1996 do 1.3.1998 v sume 13.236,60 eur vrátane 10% ročného úroku z omeškania počnúc dňom 1.4.1998 do zaplatenia, ktorý návrh odôvodnil tým, že od mesiaca september 1996 na základe pracovnej zmluvy on očakával, že žalovaný mu bude priebežne vyplácať aj pohyblivú zložku mzdy na základe uvedených dohôd o zmene pracovnej zmluvy a niekoľkokrát žiadal Ing. Q. W., aby vyhodnotil objem zrealizovaného obchodu ním zabezpečeným od 1.8.1996, keďže len z toho sa dá určiť táto pohyblivá zložka mzdy jemu pripadajúca. Koncom roku 1997 mu G.. Q. W. oznámil, že z účtovných dokladov mu prináleží celková odmena v sume 300.000,-Sk, od ktorej mu bude odčítaný jeho účtovný dlh, ktorý musia upresniť a túto skutočnosť G.. W. oznámil G.. O., on následne vyhodnotil jeho záznamy sprostredkovaných obchodov, z ktorých vyplynulo, že mu pripadala za obdobie od 1.8.1996 do 25.3.1998 pohyblivá zložka mzdy v sume 398.766,-Sk čo oznámil G.. W.. Jeho nároky na pohyblivú zložku mzdy žalovaný vôbec nezrealizoval, keďže do jeho výplaty v mesiaci marec 1998 nedal pohyblivú zložku mzdy v sume 398.766,-Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 v zmysle dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 a 5.5.1997, ale dal do tejto výplaty len tzv. jednorazovú odmenu v sume 103.470,-Sk za obdobie od 1.2.1996 do 31.3.1998. Zároveň uviedol, že jeho oprávnený a vyčíslený nárok voči žalovanému na pohyblivú zložku mzdy vo výške 398.766,-Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 je premlčaný. Ak by mu žalovaný priebežne každý kalendárny mesiac od 1.2.1996 do 31.3.1998 vyplácal po častiach z odmeny 103.470,-Sk tak by z tejto sumy odviezol na jeho dôchodkové zabezpečenie vyššiu sumu ako ju odviezol tým, že túto odmenu 103.470,-Sk dal ako celok do jediného výplatného termínu v marci 1998, z ktorého sa len malá časť odvieďa na jeho dôchodkové zabezpečenie. Čo sa týka žalobného návrhu na zaplatenie ušlej mzdy v sume 13.236,60 eur, tento nárok odôvodnil tým, že táto pohyblivá zložka mzdy mu prináležala za obdobie od 1.8.1996 do 1.3.1998 a táto mu do dnešného dňa nebola vyplatená, aj keď táto povinnosť vyplývala zamestnávateľovi z platných ustanovení Zákonníka práce.

V písomnom podaní zo dňa 15.3.2021 na čl. 179 uviedol, že uvedeným žalobným petitom sa dožaduje, aby súd uložil žalovanému povinnosť vystaviť opravný list jeho dôchodkového zabezpečenia a ide teda o žalobu na plnenie a zároveň zdôrazňuje, že žalovaný do dnešného dňa mu neoznámil aké sumy zo mzdy odviezol za neho do sociálnej poisťovne. Poukázal na skutočnosť, že údaje v liste dôchodkového zabezpečenia nie sú žiadosťou zamestnanca o vydanie potvrdenia o zamestnaní podľa § 60 ods. 2

Zákona č. 65/65 Zb. a nie je to ani pracovný posudok, v ktorom sa uvádzajú údaje o plnení pracovných povinností zamestnanca. Na základe uvedeného na údaje uvedené v liste dôchodkového zabezpečenia sa nevzťahuje Zákonník práce, teda ani ustanovenie § 60 ods. 4 Zákonníka práce, keďže tieto údaje mu zamestnávateľ ako žalovaný nezaslal a nemohol zaslať, keďže údaje uvedené v liste dôchodkového zabezpečenia vyplývajú zo Zákona č. 274 /1994 Zb. o sociálnej poisťovni. Dňa 7.5.2021 žalovaný uviedol, že navrhuje pripustiť zmenu žaloby vo výroku č. 1 a to tak, že žalovaný je povinný vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia žalobcu, v ktorom sumu 443.579, 96,-Sk (14.724, 15 eur) prerozdeli do obdobia od 1.8.1996 do 31.3.1998 a tento opravný list zašle žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zmenený návrh odôvodnil tým, že žalovaný mu okrem odmeny v sume 103.470,-Sk vyplatenej v marcovej výplate 1998 po jeho žiadosti zo dňa 22.04.1998 doplatil v dvoch splátkach z 04.05.1998 a z 09.06.1998 sumy 9312.- Sk a 35.503.- Sk, teda spolu 44.814.-Sk, ktoré neboli zahrnuté do jeho listu dôchodkového zabezpečenia. Keďže má za to, že jeho nárok na odmenu (pohyblivá zložka mzdy) v sume 9.802,03 eur a už vyplatená suma 3.434,57 eur a suma 1487,55 eur celkovo 14.724,15 eur je dôvodný, požaduje uviesť túto sumu do opravného listu dôchodkového zabezpečenia.

Žalobca v záverečnej reči dňa 18.5.2021 uviedol, že trvá na svojej žalobe a on doložil listinnými dôkazmi, že žalovaný mu bránil podať žaloby. Zároveň popretie vyjadrenia p. O. o tom, že sa vyjadril, že p. W. sa ku nemu správal ako hovädo, na tomto trvá a v prípade, že to bude napadnuté nejakým spôsobom, či už v trestnom konaní, on bude žiadať, aby bol vykonaný test na detektor lži. Tým, že sú popreté jeho skutkové tvrdenia, to nie je pravda, lebo voči žalobe neboli podané námietky, čo sa týka odmeny. On pre tento účel, že p. W. sa takto správal žiadal, aby bol predvolaný a vypočutý ako svedok. Námietka premlčania vznesená žalovaným nie je opodstatnená a tento jeho nárok je podložený aj uznesením krajského súdu. V prípade, žeby to bola pravda, žeby súd mal za to, že jeho návrh nie je dôvodný, by toto uznesenie potvrdilo čo tvrdí on, že jeho nárok považuje za dôvodný.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.6.2017 na čl. 44 uviedol, že žiada predmetný návrh ohľadne vystavenia opravného listu dôchodkového zabezpečenia zamietnuť, nakoľko majú za to, že splnením požiadavky žalobcu na vystavenie opravného listu dôchodkového zabezpečenia, v ktorom by sa suma 103.470,-Sk vyplatená žalobcovi vo výplatnom termíne marec 1998 mala prerozdeliť do žalovaného obdobia by porušili zákon 274/94 Z.z. Zároveň žalovaný navrhol na pojednávaní dňa 6.9.2018 žalobu ohľadne zaplatenia mzdy zamietnuť a to z dôvodu, že o tomto zákonom nároku žalobcu už bolo rozhodnuté Okresným súdom v Nitre pod sp. zn. 25C/157/98, ktoré sa dokonca skončilo až zamietnutím dovolania žalobcu a o tomto nároku sa z časti rozhodovalo aj rozsudkom OS Nitra, sp. zn. 16C/78/01, kedy Krajský súd v Nitre potvrdil zamietnutie žaloby v tejto veci, pričom zároveň znášajú aj námietku premlčania tohto nároku.

Žalovaný v záverečnej reči dňa 18.5.2021 uviedol, že žiadajú, aby súd žalobu zamietol, nakoľko žalovaný mal k dispozícii všetky doklady, aby mohol podať žalobu v riadnej lehote, mohol kedykoľvek svoje právo uplatňovať a zároveň podávajú námietku premlčania vrámci zákona, nakoľko sa jedná o rok 1998 a doklady, ktoré žalovaný dokladal boli niekde prepočítavané a iné súdy mu žaloby zamietli.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 1.2.1996 pracovnú zmluvu, kde deň nástupu do práce bol stanovený 1.2.1996, druh práce bol referent odbytu a miestom výkonu práce Mesto Humenné, pričom pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú a to do doby ukončenia súdneho sporu o trvanie pracovného pomeru, pričom mzdové dojednanie bolo dohodnuté na sumu 9000,-Sk ako základná mesačná mzda. Z dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.7.1996 vyplýva, že došlo touto dohodou k zmene pracovnej zmluvy s účinnosťou od 1.8.1996, kedy sa zmenili dohodou mzdové podmienky a to tak, že základná mzda bola vo výške 2700,-Sk plus 5% z objemu z realizovaného obchodu zabezpečeného pracovníkom a dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 5.5.1997 sa zmenila pracovná zmluva s účinnosťou od 1.5.1997 ohľadne mzdových podmienok tak, že tieto sa zmenili na mzdu 10.000,-Sk plus jedno percento z objemu predaného tovaru zabezpečeného pracovníkom.

Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru na čl. 9 vyplýva, že zamestnávateľ PARAMO SLOVAKIA, a.s. a zamestnanec - žalobca uzatvorili dohodu o rozviazaní pracovného pomeru ku dňu 31.3.1998 a to z dôvodu uvedeného v § 46 ods. 1 písm. c Zákonníka práce.

Z vyhodnotenia odmeny zo dňa 31.3.1998 vyplýva, že žalobca ako aj zamestnávateľ PARAMO SLOVAKIA, a.s. vyhodnotili výšku odmeny na základe účtovnej evidencie o realizácii predaja v daných obdobiach a zhodli sa na tom, že pracovníkovi náleží odmena k základnej mzde za obdobie od 1.3.1996 do 31.3.1998 vo výške 103.470,-Sk a bude vyplatená pracovníkovi vo výplatnom termíne mzdy za marec 1998 a zamestnávateľ je oprávnený z výplaty z tejto mzdy zraziť pohľadávky vo výške 103.470,-Sk, ktoré má zamestnávateľ voči zamestnancovi.

Zo žiadosti o doplatenie mzdy, ktorú adresoval žalobca žalovanému dňa 22.4.1998 z bodu 2 vyplýva, že dňa 6.4.1998 doručil žalovaný žalobcovi opravný mzdový list, a žalobca namieta spôsob výpočtu mzdy brutto.

4. Z rozsudku Okresného súdu v Nitre sp.zn. 16C/78/01-154 zo dňa 20.1.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/67/2004-182 vyplýva, že predmetom konania bola žaloba o zaplatenie mzdy vo výške 103.470,- Sk s 22% úrokom z omeškania od 1.4.1998 do zaplatenia z dôvodu že podľa pracovnej zmluvy mali dojednanú percentuálnu odmenu z dojednaného obchodu, resp. predaného tovaru sprostredkovaného pracovníkom. Išlo o pohyblivú zložku mzdy od 1.8.1996 do 31.03.1998. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.1.2005.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 12C/100/98 zo dňa 12.10.2000 v spojení s rozsudkom KS Nitra, č.k. 8Co/133/01 - 129 súd návrh navrhovateľa zamietol, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.11.2001 a návrhom sa žalobca domáhal, aby súd určil, že dohoda o rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.3.1998 medzi ním a odporcom je neplatná. Odstúpení od dohody v rozviazaní pracovného pomeru zo dňa 31.3.1998 medzi navrhovateľom a odporcom písomným prejavom navrhovateľa zo dňa 18.4.1998 je platné a , že jeho pracovný pomer u odporcu trvá nepretržite od 1.2.1996 a zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu k náhrade ušlej mzdy vo výške priemerného mesačného platu 14.000,-Sk od 1.4.1998 až do termínu , kedy mu bude umožnený výkon práce s 22% ročným úrokom z omeškania.

Uznesením Okresného súdu v Nitre , sp. zn. 25C /157/1998 zo dňa 4.7.2003 súd konanie zastavil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.6.2003 a týmto návrhom sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia mzdy vo výške 70.000,-Sk brutto s 22% úrokom z omeškania od 1.5.1997 do zaplatenia z dôvodu, že prostredníctvom neho bol zabezpečený obchod navrhovateľa s VŠZ - nákup Košice, keď podľa pracovnej zmluvy mali dojednanú percentuálnu odmenu z dojednaného obchodu, resp. predaného tovaru predaného pracovníkom. Od odporcu ďalej požadoval zaplatenie cestovných náhrad vo výške 170.998,-Sk za obdobie od 1.8.1997 do 4.3.1998 spolu s diétami a stravným v sume 10.000,-Sk za obdobie od 1.8.1997 do 31.3.1998, teda spolu 180.998,-Sk s 22% úrokom z omeškania od 1.11.1997 do zaplatenia. Tiež požadoval 22% úrok z omeškania z už vyplatenej odmeny 103.470,-Sk počnúc dňom 1.11.1997 vo výške 10.778,-Sk.

5. Podľa § 252a odsek 1 Zákonníka práce č. 311/2002 Z. z. ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovno-právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01. 07. 2003, ak nie je ďalej ustanovené inak. Vznik pracovno-právnych vzťahov, ako aj nároky, ktoré z nich vznikli pred 01. 07. 2003 sa posudzujú podľa predpisov platných do 30. 06. 2003.

Podľa § 111 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., zamestnancom prislúcha za vykonanú prácu mzda.

Podľa § 111 odsek 2 citovaného zákona, mzdou sa rozumie tarifná mzda (základná mzda, mzdová tarifa), mzdové príplatky a ostatné mzdové zložky ustanovené v mzdových predpisoch, prípadne v kolektívnych zmluvách.

Podľa § 119 odsek 1 citovaného zákona, mzda a náhrada mzdy je splatná pozadu za mesačné obdobie, pokiaľ v podnikovej kolektívnej zmluve alebo pracovnej zmluve nebolo dohodnuté iné obdobie, a to v najbližšom výplatnom termíne po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytuje. V podnikovej kolektívnej zmluve alebo pracovnej zmluve možno tiež dohodnúť, že sa niektoré zložky s výnimkou zaručenej mzdy vyplatia v neskoršom výplatnom termíne, najneskôr však v dobe troch mesiacov po uplynutí obdobia, za ktoré sa poskytujú. Mzda aj náhrada mzdy sa vypláca vo výplatných termínoch určených podľa zásad

ustanovených Vyhláškou Ministerstva financií SR vydanou po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR.

Podľa § 240 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., právny úkon (pracovná zmluva, výpoveď, dohoda o náhrade škody a pod.) je prejav vôle smerujúci k vzniku, zmene alebo zániku týchto práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa odseku 2 citovaného §-u, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chce účastník prejsť. Pre písomné právne úkony tých, ktorí nemôžu čítať alebo písať, treba úradnú zápisnicu alebo zápisnicu opatrenú potvrdením dvoch súčasne prítomných funkcionárov príslušného odborového orgánu o tom, že právny úkon zodpovedá prejavenej vôli.

Podľa odseku 3 citovaného §-u, prejav vôle treba vykladať tak, aby so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá pravidlám slušnosti a občianskeho spolužitia.

Podľa § 242 odsek 1 citovaného §-u neplatný je právny úkon: a/ ktorý sa svojím obsahom alebo účelom prieči zákonu alebo sa obchádza, alebo inak prieči záujmom spoločnosti, b/ ktorý sa nerobil slobodne, vážne, určite alebo zrozumiteľne, c/ ktorým sa zamestnanec vopred vzdá svojich práv.

Podľa § 244 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., zmluva (dohoda) dojednaná podľa príslušných ustanovení pracovno-právnych predpisov je uzavretá, len čo sa účastníci dohodli na jeho obsahu.

Podľa § 261 odsek 1 zákona č. 65/1965 Zb., nárok sa premlčí, ak sa neuplatnil na súde v lehote v tomto zákonníku ustanovenej. Na premlčanie sa prihliadne len, ak sa ten, voči ktorému sa nárok uplatňuje, premlčania dovoľá; v takom prípade nemožno premlčaný nárok účastníkovi, ktorý si ho uplatňuje, priznať. Podľa § 262 odsek 1 citovaného zákona, lehota začína plynúť odo dňa, keď sa mohlo právo uplatniť po prvý raz.

Podľa § 263 odsek 1 citovaného zákona, ak nie je v tomto zákonníku ustanovené inak, je lehota na uplatnenie peňažných nárokov 3 roky.

Podľa § 60 odsek 2 zákona č. 65/1965 Zb., pri skončení pracovného pomeru je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi, prípadne inému zamestnávateľovi na jeho žiadosť potvrdenie o zamestnaní a uviesť v ňom najmä dobu jeho trvania, skutočnosti rozhodné pre posúdenie o nároku na dovolenku na zotavenie, záväzky zamestnanca voči zamestnávateľovi a či, v akej výške, v akom poradí a v čí prospech sa vykonajú zo zamestnancovej mzdy zrážky, ako aj ďalšie skutočnosti ustanovené právnym predpisom. Podľa odseku 4 citovaného §-u, ak zamestnanec s obsahom pracovného posudku alebo potvrdenia o zamestnaní nesúhlasí, môže sa domáhať v lehote troch mesiacov odo dňa, keď sa o ich obsahu dozvedel na súde, aby sa zamestnávateľovi uložilo primerane ich upraviť.

Ustanovenie § 60 odsek 4 Zákonníka práce platného v rozhodnom čase umožňuje zamestnancovi domáhať sa na súde primeranej úpravy nesprávneho potvrdenia o zamestnaní v lehote troch mesiacov odo dňa, kedy sa o obsahu takéhoto potvrdenia dozvedel. Uvedená 3-mesačná lehota je lehotou prekluzívnou (prepadnou), v ktorej márnym uplynutím dochádza k zániku práva domáhať sa podľa § 60 odsek 4 Zákonníka práce primeranej úpravy nesprávneho potvrdenia o zamestnaní. Ak bolo právo uplatnené po uplynutí stanovenej lehoty, súd prihliadne k zániku práva, i keď to účastník nenamieta. K riadnemu uplatneniu práva na primeranú úpravu potvrdenia o zamestnaní je potrebné, aby účastník uplatnil svoje právo v zákonom stanovenej lehote žalobou na súde, príp. vzájomným návrhom. Uplatnenie práva obyčajnou námietkou proti obsahu potvrdenia o zamestnaní vyjadrením nesúhlasu s postupom zamestnávateľa v rámci iného sporu nemá na beh premlčacej lehoty žiaden vplyv.

6. Pojem „ mzda „ je v zákonníku práce vymedzený všeobecne, pričom mzdou sa rozumejú všetky plnenia poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za vykonanú prácu a to nie len peňažného charakteru ale aj v podobe naturálnej mzdy ako vecné plnenie peňažnej hodnoty. Bližšiu definíciu mzdy zákonník práce neupravuje so zámerom nepredurčovať štruktúru mzdy, ktorej dohodnutie je v kompetencii zmluvných strán pri individuálnom alebo kolektívnom vyjednávaní. Rozhodujúca je vždy väzba príslušného plnenia na vykonávanú prácu, pričom môže ísť o priamu väzbu na čas výkonu práce alebo podmienky výkonu práce ale aj o nepriamu väzbu na hodnotenie dosiahnutých kvalitatívnych alebo kvantitatívnych výsledkov práce samotného zamestnanca alebo kolektívu zamestnancov. V rámci mzdových podmienok by preto malo byť dohodnuté len poskytovanie takých plnení, ktoré majú takéto neklamné pojmové znaky mzdy : výnimkou je dojednanie priaznivejšej výšky náhrady za čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti mimo pracoviska, ktorá ako osobitné plnenie nie je mzdou ale súvisí s očakávaným výkonom práce. Zamestnancovi musí byť mzda vyplatená najneskôr dokonca nasledujúceho kalendárneho mesiaca s výnimkou ak sa v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve

dohodol iný výplatný termín. Je teda možné dohodnúť aj kratšie ako mesačné obdobie výplaty, napríklad / týždňové / . Na základe možnosti dohodnúť iné časové obdobie splatnosti mzdy ako nasledujúci mesiac je možné dohodnúť napríklad kratšie alebo dlhšie obdobie splatnosti časti mzdy alebo niektorej zložky mzdy na neskoršie obdobie.

7. Vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal potom súd žalobu žalobcu o povinnosť vystaviť list dôchodkového zabezpečenia za preukázanú. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9CoPr/3/2019 ako aj v zmysle upresnenia žalobného návrhu žalobcu zo dňa 7.5.2021 súd posúdil, že predmetná žaloba žalobcu je žalobou na plnenie a nie určovacou žalobou, kde by mal žalobca povinnosť preukazovať v konaní naliehavý právny záujem. V tomto prípade však lehota 3 mesiacov na uplatnenie žalobného návrhu zamestnanca - žalobcu je hmotnoprávnou prekluzívnou lehotou, plynúca odo dňa, keď sa zamestnanec dozvedel o jej obsahu. Z vyjadrení žalobcu na č.l.222, ktoré vykonal na pojednávaní dňa 18.5.2021 je jednoznačné, nakoľko to tvrdí sám žalobca, že dňa 25.01.2010 a 11.01.2011 oznamoval žalobcovi skutočnosti ohľadne opravného listu dôchodkového zabezpečenia a teda dožadoval sa nápravy, teda vedel o týchto skutočnostiach už v čase ukončenia pracovného pomeru dohodou t.j. dňom 31.3.1998 (čo preukazuje aj list žalobcu žalovanému dňa 22.4.1998 na č.l. 184) a teda prekluzívna lehota na uplatnenie jeho nároku na súdu uplynula dňom 30.6.1998 a to z dôvodu, že žalobca pri ukončení pracovného pomeru sa mal domáhať úpravy - doplnenia údajov, ktoré mu boli nejasné alebo tam chýbali napr. z hľadiska sociálneho zabezpečenia alebo dôchodkového zabezpečenia. Pokiaľ žalobca v písomnom vyjadrení na č.l.179-180 uviedol, že list dôchodkového zamestnania nepredstavuje potvrdenia o zamestnaní podľa § 60 ods.2 Zákonníka práce, súd poukazuje na to, že toto ustanovenie uvádza okrem povinnosti vydať potvrdenie o zamestnaní povinnosť vydať potvrdenie aj o ďalších skutočnostiach ustanovených právnymi predpismi, čo je prípad, ktorý je predmetom žalobného návrhu. Vzhľadom k tomu, že žalobca si žalobný návrh neuplatnil v zákonnej trojmesečnej prekluzívnej lehote, súd jeho žalobu o povinnosť žalovaného vystaviť opravný list dôchodkového zabezpečenia zamietol.

8. Čo sa týka druhého uplatneného žalobného návrhu t.j. rozhodnúť o žalobe na zaplatenie sumy 9.802,03 eur, ktorá suma predstavuje odmenu - pohyblivú zložku mzdy za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998, súd sa musel prednostne vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania za strany žalovaného a to aj s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn.9CoPr/3/2019-131 bod 26 odôvodnenia, ktorý uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne sa zaoberať uplatneným nárokom, pričom prednostne sa vysporiada so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Tu súd poukazuje na skutočnosť, že to bol práve žalobca, ktorý v pôvodnej žalobe podanej dňa 15.3.2017 na Okresný súd v Nitre na č.l. 4 žaloby uviedol, že jeho oprávnený a vyčíslený nárok voči žalovanému na pohyblivú zložku mzdy vo výške 398.766,- Sk za obdobie od 1.8.1996 do 31.3.1998 je premlčaný. Napriek tomuto konštatovaniu podal návrh na rozšírenie žalobného návrhu dňa 2.3.2018 o zaplatenie mzdy vo výške 13.236,60 eur, kde konštatoval, že žalovaný sa vyjadril, že jeho nárok je premlčaný, avšak odvolal sa na to, že aj s odstupom 20 rokov v rámci dobrých mravov v súlade so zásadami dobrého občianskeho spolužitia má za to, že túto jemu prináležiacu pohyblivú zložku mzdy žalovaný dodatočne vyplatí. Žalobca však vôbec nezdôvodnil, že v čom porušil žalovaný dobré mravy resp. prečo žalobca nekonal v súlade s dobrými mravmi, iba paušálne túto skutočnosť uviedol. Neskôr argumentoval, že až po tom ako žalovaný nespochybnil vo vyjadrení zo dňa 27.06.2017 jeho nárok na odmenu mohol reálne uplatniť tento nárok dňa 01.03.2018 a preto dňa 01.03.2018 podal návrh na rozšírenie žalobného návrhu zo dňa 10.03.2017. Súd konštatuje, že keďže žalovaný sa nedopustil žiadneho konania, ktorým by bránil žalobcovi získať potrebné informácie k uplatneniu nároku, čo ani žalobca neuvádzal, a neboli tu zistené ani konania, ktoré by súd mohol zhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktorým by mal žalovaný ovplyvniť možnosť si uplatniť svoj nárok zo strany žalobcu, je zrejmé, že takáto vznesená námietka premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi a žalobca mal možnosť podať žalobu v premlčacej dobe t.j. v období od 1.4.1998 do 1.4.2001, čo nevykonal a preto sa jeho právo v zákonnej trojročnej lehote premlčalo. Žalobca mal takúto možnosť žalovať predmetný nárok aj v konaní vedenom na Okresnom súde v Nitre sp.zn. 16C 78/01 a túto možnosť nevyužil, resp. v tomto konaní súd jednoznačne uviedol, že predmetná uzatvorená dohoda ohľadne vysporiadania vzájomných nárokov je absolútne platná a uzatvorením dohody medzi účastníkmi došlo dňa 31.3.1998 k vyriešeniu vzájomných sporných nárokov v takom rozsahu, ako sú v dohode špecifikované. Vzhľadom k tomu, že uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie mzdy vo výške 9.802,03 je premlčaný, súd jeho žalobu zamietol.

9. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako strane úspešnej vo veci nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v troch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).